

Република Србија
Врховни касациони суд
Кзз 1044/2015
08.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Л., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Л., адвоката З.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 63/13 од 14.03.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 728/2015 од 09.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 08.12.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Л., адвоката З.Б. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 63/13 од 14.03.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 728/2015 од 09.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 63/13 од 14.03.2014. године, окривљени И.Л. оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 26.02.2014. године до 14.03.2014. године. Том пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 6.209,56 динара, а на име паушала износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 728/2015 од 09.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног И.Л. и пресуда Вишег суда у Шапцу К 63/13 од 14.03.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.Л., адвокат З.Б., због повреде закона из члана

485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и члана 439. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, односно другостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе и сходно томе донети одлуку о трошковима кривичног поступка и да истовремено, сходно одредби члана 488. став 3. ЗКП одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи, уз захтев да буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Л., адвоката З.Б. је неоснован.

Бранилац окривљеног И.Л. у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се исте заснивају искључиво на признању окривљеног, које је касније оповргао, а да је орган поступка дужан да, сходно одредби члана 88. ЗКП, када окривљени призна да је учинио кривично дело и даље прикупља доказе о учиниоцу и кривичном делу, а такође да се пресуда заснива на исказу сведока А.М. датог на записнику о главном претресу К 18/11 од 10.06.2013. године на ком доказу се пресуда не може заснивати јер овај сведок није упозорен да није дужан да одговори на одређена питања ако је вероватно да би тиме изложио себе тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, по оцени Врховног касационог суда одбрана окривљеног И.Л. у којој је признао извршење кривичног дела за које се терети, а које признање је касније оповргао дата је у свему у складу са одговарајућим одредбама ЗКП и на одбрани са признањем окривљеног, по оцени Врховног касационог суда пресуда се може заснивати, при чему је, сходно одредби члана 88. ЗКП орган поступка дужан да и даље прикупља доказе учиниоцу и кривичном делу у ситуацији када окривљени призна да је учинио кривично дело само ако постоји основана сумња у истинитост признања или је признање непотпуно, противречно или нејасно и ако је у супротности са другим доказима, што конкретно није случај.

Будући да се правноснажна пресуда заснива и на другим изведеним доказима и то исказу сведока, те потврди о привремено одузетим предметима и

обављеним вештачењима, то је очигледно да би и без признања окривљеног била донета иста пресуда.

Код оцене овог навода захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд је имао у виду чињеницу да је повреда кривично-процесног закона о којој је реч, сада прописана као релативно битна повреда одредаба кривичног поступка, која може утицати на законитост пресуде само ако је иста заснована искључиво на незаконитом доказу, што конкретно није случај.

Поред тога, Врховни касациони суд неоснованим оцењује навод из захтева браниоца окривљеног да се на исказу сведока А.М. датог на записнику о главном претресу дана 10.06.2013. године пресуда не може заснивати истицањем да овај сведок није упозорен да није дужан да одговори на питања ако је вероватно да би тиме изложио себе тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, будући да је ова околност, код чињенице да је овај сведок упозорен и опоменут да мора да говори истину, да је за лажно сведочење предвиђена кривична одговорност и да је положио заклетву, без утицаја на законитост исказа овог сведока датог на напред означеном главном претресу и на овом доказу - исказу наведеног сведока датог на записнику о главном претресу од 10.06.2013. године пресуда се може заснивати.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе захтева браниоца окривљеног И.Л. да су нижестепене пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву наводи да је на штету окривљеног повређен закон на тај начин што окривљени није остварио ни једну од алтернативно прописаних радњи извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, већ да се у његовим радњама евентуално стичу законска обележја кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног И.Л. неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 5 пасус четврти образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је оглашен кривим, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.